

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ ІГОРЯ МАЛЬЧЕВСЬКОГО

с.6

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

11 липня 2024 року №28

ЧИ ПЛАНУЮТЬ ПРИВЕСТИ ДО ЛАДУ «КЛІТКУ»?

с.7

KAZATIN.COM

КОЗЯТИНУ — 150 РОКІВ! ЯКИМ ВІН БУВ КОЛИСЬ І ЯКИЙ ЗАРАЗ

► За півтора століття свого існування наше місто неабияк змінилося — мінялися назви вулиць, зводилися будівлі, з'являлися нові мікрорайони. Вам цікаво побачити, яким було місто Козятин у різні роки?

► Із нагоди 150-річчя Козятина підготували для вас фотопроєкт. Наші журналісти зібрали історичні світлини міста у різні епохи його життя і порівняли сьгоднішнє місто з Козятином 30, 50, а то й 100-річної давнини

с.8-9

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць — 58.00 грн	6 місяців — 438.00 грн
3 місяці — 174.00 грн	12 місяців — 696.00 грн

Вартість послуги Укрпошти по оформленні передплати — 15.00 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ
в оренді та без оренди
оплата за 10 днів

+38 067 212 17 50 | +38 095 786 73 98 tvoekolo.com.ua

УТС | PROCESSING EQUIPMENT
ЗАПРОШУЄ В КОМАНДУ

Міжнародний завод по виробництву біоенергетичного обладнання запрошує на роботу:

- токарів
- фрезерувальників
- електрозварників
- будівельників
- трактористів
- інженерів
- слюсарів
- електриків
- різноробочих

+380 (98) 939 99 93 м. Козятин, вул. Довженка, 30-А (Міжрайбаза)

ЗАБЕЗПЕЧУЄМО ГІДНУ ОПЛАТУ ПРАЦІ, БЕЗОПЛАТНУ РОЗВІЗКУ АБО КОМПЕНСАЦІЮ ПРОЇЗДУ. ВСЬОГО НАВЧИМО ТА ДОПОМОЖЕМО АДАПТУВАТИСЯ.

ЧОМУ ЗАХОДИ ПРОВОДЯТЬ НА АЛЕЇ, КОЛИ МАЄМО «КЛІТКУ»?

Благоустрій ■ Літні концерти, благодійні ярмарки, а разом з ними і День міста перемістилися з площі до міського скверу. Проводять культурні заходи на центральній алеї парку, а танцювальний майданчик, відомий серед козятинчан як «клітка», не використовують. Чому так, хто відповідає за цей об'єкт і чи планують приводити його до ладу — з'ясували наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Танцювальний майданчик зі сценою — невід'ємна частина нашого крихітного парку. Свого часу мешканці міста нарекли його «кліткою». Усе через сітчасту огорожу, якою він обнесений. Шоліта тут проводили дискотеки. Декілька разів там відбувся фестиваль «Рок-Козятин». Влаштували у «клітці» й кінопокази під відкритим небом, але останні роки танцювальний майданчик перестали використовувати за його прямим призначенням. Огорожа «клітки», рясно облєтена зеленню, хилиться у різні боки. Будівля сцени частково стала об'єктом для графіті-вандалізму.

Ще до пандемії коронавірусу, коли влітку влаштували розважальні програми на День міста, День молоді, День незалежності та інші свята, усі концерти, ярмарки та дискотеки відбували-

ся на площі. Відколи почалося повномасштабне вторгнення, гучних святкувань зі зрозумілих причин не проводять, але невеликі благодійні заходи влаштовують на новій локації — в міському сквері. Щоразу імпровізовану сцену облаштовують на центральній алеї парку.

— Була я на одному з концертів у парку і мене дуже здивувало, чому, маючи «клітку», заходи проводять на алеї, — каже козятинчанка Наталія. — Ні артистам немає де розвернутися, особливо якщо це танцювальні колективи, ні глядачам. Там заважає клумба. Зніміть у «клітці» ту огорожу, поставте лавочки і може тоді більше людей буде приходити.

«Клітка» у парку перебуває на балансі відділу культури Козятинської міської ради. Тож питання про те, чому заходи проводять не на танцювальному майданчику, а на алеї, ми адресували відділу культури.

— На танцювальному майданчику занадто спекотно, а в центральній частині парку, де ми проводимо заходи у весняно-осінній період, затінок, — пояснює Світлана Рибінська. — Крім того, на танцювальному майданчику росте каштан. Його корені підірвали покриття і там є небезпека, що можна зачепитися за коріння, якщо підійти до дерева занадто близько. Але головна причина, чому ми там не проводимо заходи — це спека.

Щодо того, що в «клітці» було б більше місця, начальник відділу культури переко-

«Зніміть у «клітці» ту стару огорожу, поставте лавочки і може тоді більше людей буде приходити»

нує — якщо провести заміри, у центральній частині парку, де нині влаштовують заходи, місця більше, ніж на танцювальному майданчику.

— Чи планують демонтувати огорожу та облагороджувати територію танцювального майданчика, щоб надалі використовувати його за призначенням?

— Звичайно, — відповідає Світлана Рибінська. — Про це вже йшлося. Якщо не помилюся, були публічні обговорення. Вже представлялися приблизні варіанти, як це може виглядати, але це все було до повномасштабної війни. Зараз великі ка-

Такий вигляд має «клітка». Огорожа рясно поросла зеленню

пітальні видатки провести дуже проблематично. Гроші у бюджеті передбачені здебільшого на захищені статті, такі як, наприклад, зарплати або енергоносії. А з бюджетних залишків, як ми знаємо, не все можна фінансувати. Коли будуть у бюджеті додаткові кошти, невідомо, на що буде першочергова потреба їх використати. Зараз зросла вартість електроенергії. Тому чи вистачить коштів з додаткових — можливо. Але ще потрібно, щоб депутати проголосували, що цей об'єкт буде робитися. Спочатку має бути рішення депутатів, потім — проектування, а потім вже

роботи на самому об'єкті.

— Що було в планах зробити із танцювальним майданчиком?

— Ми хотіли зняти огорожу, тому що вона морально застаріла. Клітка — вона і є клітка. Зробити рівну площину перед сценою, поставити лавочки і робити відкритий сценічний майданчик. Але все одно залишається питання з тим, що там пече сонце. Не в кожен погоду там буде комфортно щось проводити. Були часи, що ми робили спроби на танцювальному майданчику заходи проводити, але як показав досвід, у центральній частині парку це комфортніше, тому що там тінь.

«За моє жито мене й бито»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ця історія трапилася недавно. Наша землячка, яка проживає на вулиці Незалежності, за власної ініціативи вирішила підчистити гілки дерев-самосівів, які торкалися дротів біля трансформатора. Трансформатор межує з парканом пані Раїси, тож і зрізане гілля після санітарної розчистки залишилось біля її паркана.

У середу, 3-го липня, пані Раїса Лумберг зателефонувала до нашої редакції і попросила прийхати.

— Я за власні кошти найняла людину, щоб він обрізав гілки дерев, які торкалися дротів електроліній поруч з трансформатором. Третього червня мені

з відділу благоустрою ЖКГ принесли припис, в якому йдеться, що я у п'ятиденний термін повинна це гілля прибрати. Коли я не заберу гілля біля паркана, то на мене накладуть адміністративне стягнення у вигляді штрафу, — розповідає пані Раїса. — Я стала телефонувати спочатку до міського голови, а потім до «Чистого міста». Очільниця громади відповіла, що особистого трактора у неї немає. А якщо я зрізала те гілля, то й мені треба забрати його. В «Чистому місті» спочатку мені заперечили, що я проживаю за дійсною моєю адресою, відправивши мене «жити» на провулок Кузнечний, тому що у них так записано. Коли я повідомила свою

точну адресу, мене запросили, щоб я прийшла до комунальної установи і заключила з «Чистим містом» договір про вивіз гілля.

— Звідки вам стало відомо, що цей припис з відділу благоустрою?

— Так там написано, що оформила припис головний спеціаліст з благоустрою Анастасія Бахмієва і вказано, що ці гілки перешкоджають вільному руху громадян і створюють для них небезпеку. Я з розумінням віднеслася б, коли у приписі було написано, що ці гілки не добре вписуються в ландшафтну зону міста. Гілки лежать біля паркана. Яку небезпеку вони людям несуть, коли там люди роками не ходять?

По інших громадах проблема

обрізки дерев проходить якимось цивілізовано. Власник вказує адресу, а комунальне підприємство відправляє за адресою шепоріз і комунальники забирають гілля як паливо. У нас що заважає забрати від мешканців гілля і технікою перевезти його у безкоштовне паливо, — каже пані Раїса. — Мене

поставили в такі умови, що коли не заберу ті гілки, мене за те, що проявила ініціативу, найняла людину, щоб зрізав порослі, які торкалися дротів, мене ще й хочуть покарати. У мене така «велика» пенсія, що я можу дозволити собі найняти працівника, щоб він гілки прибрав.

МАЙДАНЧИК ЩЕ НЕ ЗАВЕРШИЛИ, А НА НЬОМУ ВЖЕ ГРАЮТЬСЯ ДІТИ

Нетерплячка ■ На новому дитячому майданчику в парку поки лиш бетонна основа та конструкції майбутніх ігрових елементів. Попри це сюди вже навідується і мами з дітками, і навіть підлітки, які вечорами влаштовують розгартіаш. Обмежувальна стрічка, якою огородили локацію волонтери, нікого не зупинила. Чому роботи з облаштування призупинилися — з'ясували наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Навесні у Козятині взялися облаштувати дитячий майданчик із елементами інклюзії, кошти на який збирала вся Україна. Нагадаємо, це благодійний проект «Лідерського волонтерського руху» з Хмельницького, завдяки якому подібні майданчики з'явилися у великих містах, таких як Вінниця, Тернопіль, Хмельницький. Гроші для майданчика в Козятині почали збирати ще в 2021 році, але проект двічі був під загрозою зриву. Спершу через повномасштабне вторгнення росії, але тоді вирішили не зупинятися і таки зібрали суму, необхідну для закупівлі ігрових елементів. Потім на заваді стала політична криза у Козятині — щоб взятися за робо-

ту, необхідно було, щоб майданчик внесли до спеціальної програми, але депутати ніяк не могли це зробити — то сесії зривалися, то питання знімали з розгляду.

Аж наприкінці 2023-го обранці міської ради дали «зелене світло» і за облаштування майданчика з елементами інклюзії нарешті взяли. Спершу видалили декілька дерев у сквері, потім вирили котлован, засипали його щебнем і почали встановлювати металеві кріплення та конструкції для майбутніх ігрових елементів, а основу залили бетоном.

Поки що на майбутньому майданчику встигли поставити тільки один ігровий комплекс із гіркою та карусель. Від решти ігрових елементів наразі лише металеві частини конструкцій.

Щоб на територію не заходили, її огородили обмежувальною стрічкою. Та, схоже, козятинчани з тих, хто бачить мету й не бачить перешкод. Обмежувальну стрічку швидко обірвали, а на майданчик почали навідуватися люди. Ми не раз бачили, як мами, татусі й бабусі самі за руку приводять на недобудований майданчик діток та онуків. Хоча у парку є два облаштованих майданчики, тож малечі є де гратися. Попри це, хлопчики з дівчатками бігають по недобудованому майданчику

Дитячий майданчик із елементами інклюзії упорядковують за рахунок благодійних коштів, з бюджету на це не виділяли грошей

і катаються на каруселі.

Навідується сюди діти не лише під наглядом дорослих. Минулого тижня застали дуже неприємну картину — на недобудованому дитячому майданчику ввечері тусувалися підлітки. Хлопці гамселили ногами пружину, на якій має стояти ігровий елемент. Ми не ставимо питання, куди дивляться їхні батьки. Але не можемо не запитати козятинчан: чому вони так поспішають скористатися майданчиком, який ще не завершили?

Такий вигляд зараз має майбутній майданчик. Наразі чекають, поки просохне бетонна основа

Поки що облаштування майданчика поставили на паузу — останні декілька тижнів ми не бачили там працівників, які займаються упорядкуванням. Щоб дізнатися, коли роботи з облаштування продовжать, ми звернулися до Управління житлово-комунального господарства. Виявилось, що УЖКГ за це не відповідає — виконання робіт підряднику замовляла громадська організація, якій міська рада надала дозвіл. Адже, вкотре нагадаємо, упорядковують майданчик не за рахунок міського

бюджету, а за кошти, зібрані волонтерами.

Тож ми звернулися до Марини Сарбаєвої, учасниці «Лідерського волонтерського руху». Вона пояснює — облаштування майданчика призупинилося, тому що чекають, поки повністю просохне бетонна основа.

— Двадцять вісім днів має сохнути бетон, — каже Марина Сарбаєва. — Цей термін ще не сплив. Роботи відновлять, коли бетон повністю просохне. Тоді перейдуть до облаштування гумового покриття та решти ігрових елементів.

РЕКЛАМА

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com
+38 067 460 02 44

НОВИНКА
Холестерометр
Wellion LUNA trio

Акційні пропозиції
1786⁵⁰ - 2682⁰⁰

Сенсор SiBionics для
цілодобового моніторингу
рівня цукру

2400⁰⁰

Омега-3 Чисті
судини
Doppelherz® Aktiv
30 капсул

350⁰⁰

Сенсор моніторингу
глюкози
FreeStyle Libre 3

4000⁰⁰ 3700⁰⁰

Сахарок Shop

Борошно житнє
цільнозернове
№5, Мак-Вар
2 кг

78⁰⁰

Напій без
цукру Кола.
Bolero, 9г

28⁰⁰

Низькокалорійна
пастила (яблуко)
VELN, 100 г

126⁰⁰

Драже "Spheric"
PowerPro різні смаки
без цукру, 45 г

42⁰⁰

Псиліум
Здорово
200 г

225⁰⁰

У КОЗЯТИНІ ПЕРЕСЕЛЕНЦІ ВІДКРИЛИ НОВУ БІБЛІОТЕКУ

Розвиток ■ Минулого року подружжя переселенців із Харкова вирішили створити у нашому місті «Бібліотеку Доброго Козятина». Книжки для неї дарували люди з різних куточків України. Книгозбірню облаштували сім місяців. Нарешті бібліотека відчинила свої двері для відвідувачів. Розповідаємо, як записатися і коли можна взяти книгу

ОЛЕНА УДВУД

«Відьмак», «Гаррі Поттер» та інші відомі серії, художня література та популярні нон-фікшн, такі як «Кради як митець», «Феномен Зага» та інші, українські та зарубіжні автори — це все можна побачити на полицях «Бібліотеки Доброго Козятина». Ідея відкрити у нашому місті такий заклад належить подружжю Миколи та Лариси. Вони приїхали до Козятина два роки тому через повномасштабне вторгнення росії. Нині чоловік із дружиною — волонтери простору «Добрий Козятин». Це благодійна спільнота, яку заснував отець Антон Борис, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці Української греко-католицької церкви. Організація підтримує переселенців та мешканців нашого міста.

Минулої осені Микола з Ларисою запропонували створити на базі простору «Добрий Козятин» бібліотеку, де будуть сучасні україномовні видання. Чоловік поділився цією ідеєю з подругою Іриною, яка координує книжкові проекти у столиці. Ірина зробила на своїй сторінці у соцмережах допис про збір книг для бібліотеки у Козятині. Пост швидко розійшовся інтернетом і вже за декілька днів Миколі почали

поштою надсилати книги з різних міст. Приносили видання і козятинчани. Так почав формуватися майбутній фонд бібліотеки.

Книгозбірню вирішили облаштувати у кімнаті поруч із простором «Добрий Козятин». Кошти на ремонт донатили небайдужі люди. Роботи проводили Микола з Ларисою, спільно з волонтерами «Доброго Козятина». Долучилися до створення книгозбірні також Олексій Новожилов, Максим Сорока, Олексій Плисак та Руслан Комісарчук. Волонтери самотужки знімали підлогу, робили стіни, фарбували, шпаклювали, рихтували старі радянські меблі, які перетворили на сучасні стелажі для книг. Ремонт тривав сім місяців. І нарешті бібліотека «Доброго Козятина» запрацювала. Відкриття відбулося у суботу, 6 липня.

Почали з короткої молитви. Після цього гості переглянули відео про те, з чого все почалося.

— Тут було дуже багато пилу, — згадує Микола, побачивши на відео кадр, де пилюються пусті кімнати, з якої винесли усі речі.

— Один пилювач навіть не витримав, — додає Надія, волонтерка простору «Добрий Козятин».

— На одній із наших зустрічей із волонтерами ми порадилися,

що хотіли би мати місце, куди підлітки будуть приходити і проводити час і ми думали, як це зробити, — розповідає отець Антон Борис, засновник простору «Добрий Козятин». — В один момент до Миколи телефонує одна дівчина і питає: «Чи можемо ми прийти до вашого простору і пограти в ігри?» Підлітки прийшли, провели час у теплому, сухому місці, випили чаю, пограли в настільні ігри і це для нас було цінно, що ми рухаємося в правильному напрямку. Ми створили оголошення в Інстаграмі.

У подальшому в бібліотеці планують організувати місце для коворкінгу, де можна буде працювати, коли не буде світла

Цю ідею підхопили десятки, сотні людей і хто слідкував за сторінкою «Бібліотеки Доброго Козятина», той бачив, як Микола постійно з «Нової пошти» носив ті книги. Як наслідок, ви бачите, яка у нас чудова бібліотека утворилася. Мрійте про велике. Ба навіть неможливе. Бо ви бачите — ця ідея у нас була майже неможлива до організації, але мрії стають реальністю.

Отець Антон подякував Благодійним фондам «Карітас-Київ», «Карітас-Бердичів», «Карітас-Вінниця», волонтерам простору «Добрий Козятин» та усім, хто дарував і продовжує дарувати бібліотеці книги. Вручили подяки Руслану Комісарчуку, Максиму Сороці, Олексію Плисаку та Олексію Новожилову, які також зробили свій внесок у створення книгозбірні.

— Те, що у нас з'явилася в місті ще одна бібліотека з такими класними виданнями — це про-

Бібліотеку волонтери облаштували самотужки. Не лише провели ремонт, а й оновили радянські меблі, які тепер мають сучасний вигляд

сто супер, — ділиться враженнями Світлана Рибінська, начальник відділу культури Козятинської міської ради. — Тому що ми маємо з вами читати. Той, хто читає, розвивається, вчиться мислити і його не обдуриш. Йому буде легше жити і в особистому житті, і в соціальному. Книжки виховують розумних людей і чим більше ми читаємо, чим більше у нас буде бібліотек — тим краще.

Чимало козятинчан, які завітали на відкриття, прийшли не з пустими руками. Багато гостей дарували до фонду бібліотеки книги. Після короткої офіційної частини настав момент, на який чекали відвідувачі. Гості поспішали до стелажів, щоб погортати книжки. Той, хто вже визначився із вибором, прямує до Миколи, який заповнює формуляр і ставить у виданні штамп «Ця книга належить «Бібліотеці Доброго Козятина».

За правилами, за один раз можна взяти дві книги. Повернути до бібліотеки їх потрібно за два тижні. Якщо не встигає прочитати, потрібно зв'язатися з бібліотекою і продовжити термін. Для книг, які не мають фабричної тканинної закладки (яка, до речі, називається лясце), Микола видає паперову закладку із логотипом книгозбірні.

«Бібліотека Доброго Козятина» працюватиме щонеділі з 14 до 18 години. Тут можна буде не тільки взяти книгу. У закладі проводитимуть різноманітні заходи, зустрічі та цікаві лекції, а також ігри та літературні вечори. Влаштуватимуть кінопокази та перегляди спортивних ігор. У майбутньому в «Бібліотеці Доброго Козятина» планують організувати коворкінг, де будуть інтернет, електрика та смачна кава, тож це буде місце, де можна буде працювати за ноутбуком за відсутності світла.

Водієві стало зле за кермом

АНАСТАСІЯ КВІТКА

На автодорозі в напрямку Сестринівки Козятинської територіальної громади під час зустрічного роз'їзду з автомобілем Skoda у патрульних попросили про допомогу. Жінка, що сиділа в авто на пасажирському сидінні, побачивши поліцейських, виглянула у відчинене вікно, стала розмахувати руками і кричати. «У службовому автомобілі були

наші патрульні групи розшуку та опрацювання матеріалів ДТП Олег Слободиский і Богдан Щербіцький. Вони розвернулись і поїхали за автомобілем Skoda, який уже здійснював незрозумілі маневри на дорозі», — пише патрульна поліція Вінницької області.

Як зазначають патрульні, водієві подали сигнал про зупинку, однак він продовжував їхати далі, наближаючись то до одного краю

дороги, то до іншого. Кермувальник зупинився, коли патрульні підїхали до нього ближче.

Схвилювана пасажирка сказала, що її чоловіку стало зле — якоїсь миті він перестав орієнтуватись у просторі та мав сповільнену реакцію.

Патрульні викликали карету швидкої допомоги. З підозрою на інсульт чоловіка доставили до лікарні.

«Після того з нами зв'язалась

дружина водія і повідомила, що наразі із ним все гаразд. Зі слів медиків, чоловіка вдалось врятувати завдяки вчасній госпіта-

лізації. Широ радіємо, що все закінчилось добре і бажаємо чоловікові міцного здоров'я», — додають патрульні.

Воду здали на аналіз. Чи кидали у криницю пральний порошок — ніхто не бачив

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У четвер, 4-го липня, на гарячу лінію газети «RIA-Козятин» звернулися мешканці вулиці Героїв Майдану, 17-15. Вони повідомили, що в дворі їхнього будинку хтось у криницю кинув пачку прального порошку: «Приїдьте і все побачите на власні очі!»

На годиннику була 22, сприймати повідомлення такого змісту як жарт ми не стали, але вирішили дочекатися ранку. Ранком зателефонували до центру виявлення та профілактики хвороб, чи до них звернулися, щоб зробити аналіз води з криниці, куди нібито було кинуто пральний порошок. Завідувач центру Леонід Ящук повідомив, що таких звернень від мешканців будинку на даний момент не поступало, але якщо такий факт був, то воду

з криниці треба викачувати. Ми подякували завідувачу центру і поїхали на місце події.

У дворі будинку сиділи за столом жінки пенсійного віку. Від них стало відомо, що наші дозвонювачі помилилися криницею. Мова йшла про криницю не в дворі будинку, а зі сторони вулиці Героїв Майдану.

— Тільки ніхто туди нічого не кидав, то ніби хтось бачив, що біля криниці прали свій одяг якісь люди. Вони й залишили біля криниці порожню пачку від прального порошку, — сказали пенсіонери.

Але інші мешканці будинку запевнили, що пральний порошок в криницю таки кинули і ми пішли до місця події.

На дверцятках криниці напис: «Якесь чудовисько кинуло пральний порошок». По слідах було

видно, що воду з криниці відкачали.

Зателефонували голові ОСББ будинку 17-15 Миколі Синюшко.

— Чи кидав хтось у криницю пральний порошок, чи ні — цього не можна ні довести, ані спростувати, — каже голова ОСББ. — У п'ятницю, 5 липня, ми з криниці набрали два бутлі води і віднесли їх до центру виявлення та профілактики хвороб. Воду на бактеріологічні показники у нас прийняли, а щоб перевірити у воді вміст хімічних елементів, лаборант дала нам свій посуд. З ним ми повернулися до криниці і повторно набрали води. Обидва аналізи води будуть готові в суботу, 6 липня. Зараз можна сказати лише одне, що вода, набрана з криниці, сторонніх запахів не має.

— Ми звернулись до служби МНС, — продовжує свою розповідь Микола Синюшко. — І рятувальники в особі Дмитра Світличина пішли громаді назустріч. Воду з криниці вони викачали, за що їм велика подяка від мешканців міста. Коли вода в криниці набереться, ми її захлоремо і служба МНС її повторно викачає. Якщо проби води покажуть, що у воді були елементи хімії, то повторно відберемо воду для аналізу. Про результати проб води ми повідомимо вашу газету.

Наостанок нашої зустрічі з головою ОСББ Микола Синюшко сказав, що 17 червня цього року центр виявлення та профілактики хвороб відбирали проби води з цієї криниці і вода відповідала нормативам бактеріологічних та хімічних показників.

Ми зателефонували у Центр

виявлення та профілактики хвороб 9 липня. Результати аналізів вже були готові. За словами завідувача центру Леоніда Ящука, у воді виявлено кишкову паличку і великий вміст нітратів. Безпосередньо у криницю порошок, найімовірніше, ніхто не кидав, але оскільки біля криниці час від часу перуть, він міг потрапити туди з ґрунтовими водами.

«Бажання лише одне — жити»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Козятинчанка Наталія Мельничук продовжує важку боротьбу з онкозахворюванням.

Жінка звертається про допомогу і просить підтримати фінансово, адже попереду її чекає важка операція.

Нагадаємо, козятинчанка Наталія Мельничук вже не перший рік бореться з важкою недугою. Хвороба змінилась, вона потребує нових обстежень і лікування. А всі запаси — вичерпані.

«Мені сьогодні 47 років (7 липня). А бажання лише одне — жити, просто посміхаючись жити. Мати

змогу бачити досягнення сина в мирній Україні не з хмаринок як янгол, а поруч тут, як мама. Подаруйте мені надію. Сума, яка не зашкодить вашому бюджету, стане спасінням та привітанням від душі. Дякую за розуміння, бо лише завдяки вам я живу», — написала Наталія на своїй сторінці у фб.

Попереду Наталю чекає дуже складна, дороговартісна (180 тис. грн) операція на легені з подальшою реабілітацією. Не будьмо байдужими і допоможемо подолати важку недугу нашій талановитій землячці.

Реквізити для допомоги
Мельничук Наталія Ми-

колаївна
Райффайзен банк Аваль
4149500118547127
Монобанк
5375411591191866
4441111062433747
На лікування
Номер картки банки
5375 4112 2027 5221

У Козятині буде два нових судді

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Днями Президент України Володимир Зеленський призначив низку суддів. 12 служителів Феміди отримали нові посади й на Вінниччині. Буде два нових судді і в Козятині.

Про призначення йдеться в Указах, опублікованих на офіційному сайті Глави держави 4 липня.

Новими суддями, які здійснюватимуть судочинство в області, стали:

- суддя Вінницького міського суду Вінницької області Олена Березовська;
- суддя Немирівського районного суду Вінницької області Наталія Богоніс;
- Олександра Слісарчука призначили на посаду судді Оратівського районного суду Вінницької області.
- суддя Липовецького районного суду Вінницької області Олексій Присаянний;

■ суддя Козятинського міськрайонного суду Вінницької області Жанна Золотухіна;

■ суддя Козятинського міськрайонного суду Вінницької області Олександр Гуменюк;

■ суддя Тиврівського районного суду Вінницької області Ігор Патраманський;

■ Олега Виноградського призначили на посаду судді господарського суду Вінницької області.

■ суддя Ладижинського міського суду Вінницької області Ірина Кривешко;

■ суддя Тиврівського районного суду Вінницької області Володимир Іванець;

■ суддя Томашпільського районного суду Вінницької області Ігор Мороз;

■ суддя Тростянецького районного суду Вінницької області Оксана Поцькіна.

Перетворили пустирище на зону відпочинку

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У понеділок, 1 липня, у Бродському Глуховецької громади відбулося відкриття Скверу Янголів. Проект присвячений вшануванню пам'яті односельчан, полеглих у війні за незалежність України. На території скверу у центрі села на місці колишнього пустиря облаштували дитячий майданчик, фотозону та місце пам'яті і молитви за полеглих воїнів. Все це зробили звичайні люди.

Ініціювала проект волонтер Олена Тютенко.

— Наше селище має давню робітничу історію, однак тут зовсім мало місць для сімейного дозвілля, — говорить вона. — Коли я спостерігала, як моя дочка бігає по пустирі, у мене народилася ідея облаштувати тут безпечний простір відпочинку для дітей і дорослих. Після обговорення ідеї з однодумцями, я розпочала збір коштів. Дякую місцевій владі за сприяння та

активну підтримку. Присвята скверу полеглим односельцям нагадує усім нам надзвичайну ціну, яку заплачено за мирне і шалливе дитинство наших малюків.

На місці колишнього пустиря облаштували дитячий майданчик, оснащений сучасним ігровим обладнанням для дітей різного віку. Майданчик включає гойдалки, гірки, лазалки та карусель, а також місце для відпочинку батьків чи супроводжуючих.

Громада селища підтримала проект з величезним ентузіазмом. Десятки людей збиралися на толоку, включно із старостою селища, а місцевий бізнес допомагав будівельними матеріалами. Спільна праця виявила неймовірну силу і спроможність небайдужих громадян покращувати умови життя селища.

«Сквер і майданчик облаштували на кошти благодійників із США та Європи та місцевої евангельської церкви.

До облаштування Скверу Янголів долучилося 40 осіб. Ці люди приходили на суботні толоки і вкладали свій час та сили — хто 4 години, хто 30. А дехто доклав й усі 100 годин. Ми зробили все в дуже стислі терміни (5 тижнів) і за дуже маленькі кошти (4,5 тис. дол). Цього було достатньо, бо кожен викладався по максимуму, привносив свої ідеї і працював на спільний результат», — пише у своєму дописі Олена Тютенко.

«СПОЧАТКУ Я ПІДУ, БО ТАК МАЄ БУТИ», — СКАЗАВ ІГОР СИНАМ

Втрата ■ Ігор Мальчевський народився у Нововолинську, там він закінчив школу. Мав неабиякі здібності до науки і мав шалене бажання вчитися. Це привело його до Тернопільської академії народного господарства. Працював по спеціальності, потім переїхав у Козятин. У перші дні повномасштабного вторгнення пішов у військкомат

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

З 18 на 19 лютого цього року Ігор Мальчевський виконував бойове завдання. Побратими Ігоря говорили, що він мав евакуйовувати поранених, але під час операції вони були атаковані ворожими дронами. З того дня наш земляк вважався зниклим безвісти.

Весь цей час рідні, близькі, друзі, колеги по роботі надіялися на диво і вірили, що Ігор знайдеться і всі вони зустрінуться з батьком, сином, чоловіком, другом. Тільки зустріч стала надто болючою: Героя з фронту зустріли 7-го липня, стоячи на колінах.

Спочатку з ним прощалися біля будинку Героя. Попрошавшись, траурний кортеж рушив до храму Святого Пророка Іллі.

У церкві було багатолюдно. Прихожанка Люба стала розповідати, як її близькі 48 днів були під окупацією москвитів. Ті направили гармату прямо у вікно будинку і телефонують на болота: «Мама, еслі б ти віділа, как хохли живут, что нам і не снілось». Брала все, навіть забрали в курнику касетний магнітофон, який років 30 як обгадили кури.

Коли окупанти відступили, все місто зібралось на площі, цілувалися одні з одними навіть ті, які за сусідську межу роками не розмовляли.

Так у розмовах про окупантів і їх недофюрера дочекалися, поки до храму під'їхав траурний кортеж. Одна жінка з присутніх закликала всіх зустріти захисника, стоячи на колінах.

— Валю, ставай на коліна.

— Я не можу, — ледь чутно промовила жінка у відповідь.

— Яюсь ставай, треба віддати Ігорю шану. Він може тоже не міг, але пішов нас захищати.

Заупокійну панахиду за загибим воїном провів настоятель храму Святого Пророка Іллі протоієрей Роман Масира. З церкви траурний кортеж взяв курс на площу.

На площі цього разу було аж надто малолюдно. Ті, хто втратив своїх близьких на війні, не приховували негативних емоцій до людської байдужості.

— Для багатотисячного Козятини потрібно, щоб виходило проводити Героя в останню дорогу більше тисячі містян, не менше, — говорили не байдужі люди.

Хто віддає шану загибим вої-

нам постійно, казали, що немає більш пасивної громади до біди рідних Героїв як наша громада.

— Люди з Самгородка приїхали, щоб хоча б морально підтримати родину свого загиблого колеги, а на козятинчан так спека подіяла, що не можуть прийти, — казали вони.

Колеги по роботі казали, що у Ігоря було загострене почуття справедливості, за це всі його поважали і так він виховував своїх дітей.

Відкрила мітинг скорботи і пам'яті начальник відділу культури міської ради Світлана Рибінська. Вона говорила, якою ціною здобувається відносно мирне небо над нашими головами і розповіла біографію Героя.

Мальчевський Ігор Прокопович народився 13 березня 1971 року в місті Нововолинськ Волинської області. Там навчався в школі, по закінченню вступив до Нововолинського електромеханічного технікуму, далі — в Тернопільську академію народного господарства, де здобув спеціальність «облік і аудит». Працював за фахом. За найменшої нагоди поспішав на допомогу і за це Ігоря дуже поважали. Одружився. Виховував обох своїх синів — Романа та Віталія порядними, чесними та відповідальними людьми.

Згодом переїхав у Козятин та почав працювати в Комунальному підприємстві «Центр первинної медико-санітарної допомоги Самгородоцької сільської ради»

Він мріяв, що дочекається онуків та догляне за матір'ю.

Коли розпочалось повномасштабне вторгнення, Ігор Мальчевський та його обидва сини, з величезною любов'ю до своєї землі, почали проситися на фронт.

Ігорю Мальчевському було 52. Вічна пам'ять Герою!

У березні 2023 року Ігор Прокопович був призваний до лав Збройних сил України. А з 18 на 19 лютого 2024 року, виконуючи бойовий наказ командира військової частини А 1556 в районі околиць та самому населеному пункті Роботине Полігівського району Запорізької області, солдат, навідник 2-го гірсько-штурмового відділення 3-го гірсько-штурмового взводу, 6-го гірсько-штурмового батальйону Мальчевський Ігор Прокопович визнаний безвісти зниклим, — сказала ведуча і запросила до молитви Отця Романа та настоятеля храму Покрови Божої Матері митрофорного протоієрея Василя Влізлю.

Отець Роман подякував загиблому воїну за подарунок, який кожен із нас отримав.

— Кожен день життя — це є надія. Кожен день життя сьогодні — це є насолода, хоч вона скорботна, хоч вона важка, але ми живемо. Війна, війшовши

в наше життя, нагадала нам слова, які казали нам наші діди і прадіди, щоб тільки не було війни. І ці слова є особливими, коли ми втрачаємо мир. Це як повітря. Кожна людина ним дихає, тільки мало хто його цінує. І тільки тоді, коли людина не може дихати, вона починає цінувати цю мить. Людина готова віддати все, щоб можна було дихати. Так само і ми, ціною важких втрат боремося за життя. Боремося і усвідомлюємо, наскільки важливо правильно розуміти життя. Бо ворог, який прийшов на нашу землю, прагне не тільки її заповнити, але й засвідчує своїми діями, він прагне нас знищити, щоб не було землі, мови і інших проявів української державності, — казав отець Роман.

Після виступів з Ігорем стала прощатися громада.

Поховали Героя на Алеї Слави міського кладовища під Гімн України і військовий салют від салютної групи.

Минув рік, як ми втратили Героїв Олексія Стадника та Дмитра Шкабуру

Четвертого липня минули річниця з дня загибелі захисників з Козятинщини — Героїв Олексія Стадника та Дмитра Шкабури. Пам'ятаємо...

Олексій Стадник — солдат, стрілець 1-го стрілецького відділення, 3-го взводу, 2-ї стрілецької роти В/Ч А 7359. Народився 18 грудня 1983 року. На-

вчався в школі № 5. У 2001 році з відзнакою закінчив наше залізничне училище, де здобув професію столяра. Далі продовжив навчання у Вінницькому транспортному коледжі і у 2007 році закінчив його теж із відзнакою.

Працював у Локомотивному депо слюсарем-електриком з ремонту електроустаткування. На другий день війни Олексій пішов до територіального центру комплектування та соціальної підтримки і

став на захист Батьківщини.

Четвертого липня 2023 року, виконуючи бойове завдання в смт Антонівка Дніпровського району Херсонської області наш земляк загинув.

Дмитро Шкабура — матрос, заступник командира роти бойової машини, навідник-оператор 3-го відділення

морської піхоти 1-го взводу морської піхоти 2-ї роти морської піхоти В\Ч А 4635.

Народився Дмитро 4 жовтня 1992 року в селі Сестринівка. Там навчався в школі. Закінчив залізничний технікум, після чого вступив у Харківський державний університет залізничного транспорту. Довгий час працював на залізниці. Зовсім нещодавно купив із дружиною будинок, в якому зробив ремонт своїми

руками. Мріяв прожити в ньому довге та щасливе життя, хотів працювати на власній землі.

Коли принесли повістку, він ні хвилини не вагаючись, 11 січня 2023 року пішов у військкомат. Проїшов навчання у Великобританії.

Четвертого липня в районі населеного пункту Золота Нива Донської області внаслідок ворожого артилерійського обстрілу загинув.

«ЯКБИ МОГЛИ — РОБИЛИ Б ЗБРОЮ ЗАМІСТЬ ГОЛУБЦІВ»

Допомога армії ■ Волонтери ініціативної групи «Міцний тил» працюють вже більше двох місяців. За цей час вони переробили дві тонни м'яса, 500 кг фаршу, 200 кг курятини, стільки ж качок і гусей. Це не рахуючи того, що передає волонтерам м'ясний павільйон «Хлібодару» на паштет

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

В ініціативній групі «Міцний тил» ми гості часті, а в середу, 3 липня, волонтери покликали нас самі, бо їм потрібна інформаційна підтримка. Катастрофічно не вистачає бананових ящиків.

— Того разу після вашої публікації нам привезли багато бананових ящиків та всі вони вже розійшлися, — каже Ольга Пирогова. — Напишіть про нашу проблему, у нас стільки багато хороших людей! Думаю, що і цього разу до вас люди дослухаються і нам допоможуть. Ми вже використовуємо ящики менших розмірів, а у них дуже мало входить і вони не зручні для роботи, та і їх у нас не дуже багато.

— У вас тільки проблема з тарою чи є інші проблеми?

— Ще нам потрібні овочі: цибуля, морква, зелень і люди. Коли ми відкривались, нам обіцяли, що будуть всі допомагати, зараз ми залишилися практично одні з іншими волонтерськими рухами. М'яса залишилось у нас на три дні. Ще не було такого,

щоб ми через нестачу продуктів зупинилися. Знаходяться чуйні люди, які діляться останнім. Думаю, що за день-два хтось кабана привезе чи птицю і наші хлопці будуть з м'ясом, цибулею і морквою, — сказала волонтерка.

Поговорили ми надворі з Ольгою і пішли в цех готової продукції. У цеху Владик Тучак, Міша Семенюк із сестричкою Настею марковані реторт пакети з готовими стравами складають у ящики.

— Це ви стільки зробили після того, як від хлопців повернулися?

— А ви думали! 400 пакетів за зміну, — до розмови підключається Катерина. — Підлаштувемося під графіки вимкнення світла, бо треба, щоб автоклави встигли вимкнутися автоматично, то виходимо на роботу о 6-й ранку. О 9-ій вже приходять на допомогу дівчата. Після 12-ї години залишається другорядна робота.

Поряд із дорослими працюють діти. У Насті горять очі до роботи, яку їй довіряють дорослі. Старанно протирає від вологи

пакети, клеїть етикетку маркування і складає у ящики. Настя прийшла допомагати дорослим разом із Мішою. Їй така робота припала до душі, сказала, що завтра знов прийде.

У цеху переробки продукції на столі стоять два букети квітів.

— Це нам подарувала родина Мотронюків, — каже Катерина.

— Добре працює, коли квіти.

— Працюємо, як можемо. Наша совість чиста перед нашими воїнами. Нам не буде соромно перед хлопцями, які повернуться з війни, і тими, хто загинув, бо ми стараємося до-

«Відколи ми відкрилися, тут все ожило. Хлопці поле скосили, роботу зробили і гайда у футбол грати»

помогти, чим ми можемо. Якби могли — робили б зброю замість голубців.

Коли знов вийшли на вулицю, почули звуки падаючого м'яча.

— Відколи ми відкрилися, тут все ожило. Хлопці поле скосили, роботу зробили і гайда у футбол грати, до них молодь тягнеться. А де є молодь і дитячий крик, там все оживає, — говорить Ольга Пирогова.

Р.С. Як стало відомо, Микола Гунчак та Микола Шиян подарували ініціативній групі 200-кілограмового кабана, а родина Коломійчук — три масивних качури. До речі, це вже п'ятий подарунок від Миколи Гунчака.

Волонтери трудяться як бджілки. За день готують 400 пакетів готових страв!

Діти теж не сидять без діла. Максим фахово закриває наповнені ящики

«Лесь ще не бачить. На руках формуються рубці»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

На початку травня на Луганщині наш земляк, воїн 31-річний Олесь Берт отримав важкі поранення — травми очей, опіки обличчя, множинні осколкові ураження по тілу, ампутація обох рук до середини передпліччя. Але найголовніше — вижив. З того моменту пройшло два місяці. Дружина Олесь Олена написала, як зараз себе почуває Олесь та які прогнози дають лікарі.

«Ми в Одесі в Інституті очних хвороб та тканинної терапії. Суттєвих змін немає, Лесь ще не ба-

чить. І поки невідомо, коли буде операція з пересадки рогівок і кришталіків. Хоча у Львові нам давали більш оптимістичні прогнози по термінах на операцію, — написала Олена. — На рахунок рук. Формуються рубці. Далі протезування. Це згодом».

Олена з Олесем зверталися у військовий госпіталь в Одесі щодо осколків в обличчі. І деякі осколочки щелепно-лицьові хірурги дістали. Лікарі порадили звернутися в клініку, яка б допомогла Олесю з рубцями на обличчі. Тому що з'явилися труднощі з відкриванням щелепи.

«Були у ЛОРа, вона сказала, що все-таки барабанні перетинки самі не зарубцюються (хоча надія була), потрібне буде оперативне втручання. Двобічна мірингопластика. Поки такі новини. А, і ще один момент, який хвилює дуже багато людей. Кошти. Лікують поки безкоштовно. Далі реабілітація уже за наш рахунок. Кошти, які залишаться, ми не залишимо собі. Не хвилюйтеся, є сотні зборів для військових. В Олеся також залишилися побратими там... на 0. Тому якщо залишаться кошти, вони підуть на допомогу іншим», — додала Олена.

КОЗЯТИН У ФОТО: ЯКИМ ВІН БУВ КОЛ

Ретро ■ А вам цікаво побачити, яким було наше місто у різні роки? Із нагоди 150-річчя Козятина підготували для вас фотопроєкт. Наші журналісти зібрали історичні світлини міста у різні епохи і покажуть, який ці місця мають вигляд сьогодні

ОЛЕНА УДВУД

За півтора століття свого існування наше місто неабияк змінилося — мінялися назви вулиць, будувалися нові будівлі, з'являлися нові мікрора-

йони. Деякі куточки Козятина сьогодні не впізнати, а дещо залишилося таким самим, як і тридцять, п'ятдесят і більше років тому. Переконаєтесь у цьому самі, переглянувши фото.

Центр міста орієнтовно 70-их років. Сьогодні це вулиця Героїв Майдану, а на той час — Червоноармійська. Саме це місце було культурним осередком Козятина. Праворуч на світліні радянської доби Районний будинок культури. Його можна побачити і сьогодні, що-

правда, зараз він перебуває в аварійному стані. Поруч з РБК одноповерхові будиночки. У них розмішувалися районна бібліотека та музична школа. Сьогодні на їх місці велика дев'ятиповерхівка, а також магазини, кав'ярні та інші заклади

Такий у 1961 році мала вигляд вулиця Пилипа Орлика. Світлина з родинної колекції козятинчанки Лариси Цимбалюк. Праворуч на фото впізнавані й нині об'єкти — двоповерховий будинок з червоної цегли і будівля колишнього банку за ним. Ця частина вулиці практично

не змінилася, за винятком того, що на першому поверсі житлового будинку тепер магазин канцелярії та кав'ярня. Ліворуч на фото — промтоварний магазин, який розташовувався в старовинній одноповерховій будівлі. Сьогодні на його місці універмаг «Ювілейний»

Чехословацький будинок, фото 1979 року. Ми знайшли його у брошурі «Козятин. Путівник», яка розповідає про наше місто часів Радянського Союзу. Чехословацький — один із небагатьох козятинських будинків, який має народну назву. Його так нарекли, тому що

п'ятиповерхівку зводили за так званим «чеським проектом». П'ятиповерхівку зводили як житловий будинок. Нині деякі квартири першого поверху переобладнали під бізнес і відкрили магазин взуття, відділення нової пошти та офіс фінансової компанії

Вулиця Пилипа Орлика з боку площі. Світлина 1961 року. Ця фотографія також із родинної колекції Лариси Цимбалюк. «Школі № 3 дали завдання підготувати альбом із краєвидами Козятина. Не знаю, чому, але це фото не потрапило до альбому і мені його віддали», — розповідає історію світлини Лариса. Ліворуч на фото — будівля

колишнього банку. Його ми бачимо у центрі міста й сьогодні. Праворуч на світліні — промтоварний магазин, поруч із яким аптека Скробецького — будівля 1904–1905 років, яка належала відомому у місті аптекарю. Наприкінці 60-их ці дві споруди демонтували. На їх місці побудували універмаг «Ювілейний»

Так у 1979 році виглядав міський сквер. У центральній частині парку височів гіпсовий бюст Пушкіна, який козятинчани добре пам'ятають. Його встановили ймовірно у 50-их роках минулого століття (точну дату нам з'ясувати не вдалося). Пам'ятник простояв у парку до наших

часів — у 2018-му голову Пушкіна знесли мешканці Козятина. Бетонний постамент, обкладений гранітними дошками, залишався у сквері аж до минулого року, його демонтували напередодні Дня міста, щоб облаштувати на центральній алеї парку сцену для концерту

Такий вигляд мала вулиця Січових Стрільців на початку минулого століття. Тоді вона називалася Новою. Вивіска, що зображена ліворуч, свідчить про те, що там була фотостудія одного з козятинських фотографів. Сьогодні на тому місці продуктовий

магазин «Сонечко». Праворуч на світліні дві старовинні будівлі — одноповерхова та двоповерхівка. У першій розташовувалася швейна майстерня. У другій були перукарня та готель. Нині на місці цих двох будівель дев'ятиповерхівка

ИСЬ І ЯКИЙ ЗАРАЗ

Старовинний костел у Козятині, фото початку ХХ століття з родинної колекції Приходько. Козятинчанин Іоанн Приходько (1855–1961) був фотографом-любителем і час від часу фотографував краєвиди рідного міста. В один із кадрів потрапив костелу Святого Миколая. Існує гіпотеза, що козятинський храм міг будувати той самий архітектор. У 1930-их роках святиню зруйнували — храм навмисне підірвали вибухівкою. Сьогодні на місці костелу — «Укртелеком», відділення «Укрпошти» та магазин побутової техніки

костел, який збудували у 1918 році. За стилем він подібний до відомого у столиці костелу Святого Миколая. Існує гіпотеза, що козятинський храм міг будувати той самий архітектор. У 1930-их роках святиню зруйнували — храм навмисне підірвали вибухівкою. Сьогодні на місці костелу — «Укртелеком», відділення «Укрпошти» та магазин побутової техніки

Центральна площа міста. Світлина 1960-их років. Приміщення, яке сьогодні ми знаємо як Міський будинок культури, на той час було кінотеатром «Мир». Його відкрили 8 березня 1962 року. Тут проводили покази фільмів та мультфільмів до 90-их років, поки існувала районна кіномережа. Перед будівлею кінотеатру був пам'ятник Леніну, а посеред площі стояв фонтан. У 1970-их центральну площу перебудували і водограй забрали

Ще один водограй у Козятині. Фото 1958–1960-их років. Козятинчани добре знають, що стояв він у центральному сквері. Та якщо фонтан на площі був оформлений значно простіше, водограй у парку мав навіть скульптури. Бетонна основа колишнього фонтану зберігалася у сквері до початку 2000-них років. Її демонтували, коли почали проводити реконструкцію парку за каденції міського голови Михайла Висоцького. Сьогодні на цьому місці альтанка

Центральна площа міста і центральна вулиця, 1960-ті роки. Шістдесят років тому на алеях, як і зараз, росли ялинки. У верхньому лівому кутку видніється чотириповерхівка, яку ми бачимо на вулиці

Героїв Майдану і сьогодні. А на місці дитячого садочка № 6 «Теремок» тоді був одноповерховий будиночок. Бачимо ми на світліні радянської доби і водограй. Сьогодні на його місці немає нічого

Так у радянські часи виглядала будівля Центру зайнятості. За нею двоповерхівка, яку бачимо на вулиці нині. Ця частина центру міста

мало змінилася за десятиліття. Хіба що видалили дерево перед будівлею, а в підвальному приміщенні облаштували магазин

Зона відпочинку на Водокаччі. Фото орієнтовно кінця 1980-их — початку 1990-их років. Цю зону відпочинку впорядкували у 1961-му, підірвавши земснарядом набережну річки Гуйва, щоб штучно зробити острів. На острові побудували стадіон, за ним збиралися

створити парк «Першотравневий», але до кінця справу не довели. Родзинкою зони відпочинку був цегляний міст-арка, який до наших часів не зберігся. У 2008 році його демонтували через аварійність. На місці вишуканого мосту поставили новий

ДОНАТЯТЬ, КАТАЮТЬСЯ, РОБЛЯТЬ СЕЛФІ І КАЖУТЬ: «КЛАСНО»

Покатаємося? ■ Наприкінці червня на козятинський стадіон «Локомотив» привезли катамарани. Фіксованої ціни для катання на них немає. Потрібно лише задонатити від 20 гривень для волонтерів, які варять нашим захисникам борщі. І катамаран у вашому розпорядженні на пів години

ІРИНА ШЕВЧУК

На міський стадіон «Локомотив» ми завітали по обіді минулої п'ятниці, 5 липня. І як завжди тут — не без відпочиваючих. Багато мам та бабусь з дітками, які прогулювалися в холодочку, компанії дівчат з морозивом у руках, хлопці, які каталися доріжками на самокатах. Місця тут всім вистачає і локації для відпочинку різні. Усі знають про тамтешні спортивні та дитячі майданчики, тут проводять тренування, чемпіонати, купаються, милуються природою. А віднедавна додалася ще одна розвага — катання на катамаранах. Цих водних машин тут дві, вони пристебнуті біля Водокачки з боку дитячого майданчика. Аби прокататися на них, потрібно звернутися чи до працівника стадіона, чи до самого директора. Вони постійно у полі зору і люб'язно допоможуть сісти та розкажуть про всі нюанси. А їх тут небагато — задонатити не менше 20 гривень у скриньку, яка опломбована печаткою «Локомотиву», та кататися пів години в акваторії водойми, не плаваючи по кругу Водокачки. Це заборонено. Також не можна підпливати до берега, висаджувати та брати іншу людину. Так можна пошкодити катамаран та травмуватися самому. Ще одна заборона — брати плавців з води та купатися з катамарана. Варто знати, що на катамарані одночасно може перебувати дві людини. І ще — діти до 16 років катаються під наглядом старшого.

Поки директор стадіона Володимир Шурман нам розпо-

відав про правила перебування на катамарані, з'явилися перші бажаючі. Дівчата задонатили, їм відчепили катамаран та вони попливли. Посмішки на їхньому обличчі не зникали, видно було, що їм подобається. Згодом підійшли ще дві подружки. Після катання сказали: «Дуже класно та цікаво».

— Кататися на катамарані можна щодня, зранку і до 20.00, — додає директор стадіона. — В основному багато бажаючих у суботу та неділю. Та й у п'ятницю також є. За тиждень назбирали 2 200 гривень і відвезли махнівським волонтерам, які варять борщі для ЗСУ. Нещодавно відкрили банку і нарахували ще 700 гривень, вирішили підібрати трохи більше і знову відвезти кошти. Відвідувачі поєднують приємне з корисним.

Також, за словами директора стадіону, катамарани інколи використовують і як рятувальний засіб. Адже в літню спеку тут багато охочих охолотитися, скупатися у водоймі. В основному це діти.

— Вони купаються, хочуть перепливати водойму, акваторія якої метрів 300 і глибина — 3,5 метра. Діти часто пливають туди і назад і посередині лягають вже на спину. Не робіть цього, це небезпечно для життя, — застерігає Володимир Шурман. — Діти, які тут систематично перебувають, вже знають — у мене тут дисципліна.

Поки катамаранів два, але згодом, за словами Володимира Штурмана, мають відремонтувати ще одного та підвезти на стадіон.

— Стараємось тримати все

в чистоті і порядку, тому велике прохання до всіх відвідувачів поважати працю, нічого не псувати і не смітити. Адже вже були випадки, коли хотіли пошкодити замки і катамарани, — продовжує директор стадіону. — Хотілося б, щоб поліція частіше приходила сюди після 23.00. Тому що саме в цей час приходить молодь і починає влаштовувати безлад. Хочу додати — наш штат не такий великий — п'ять працівників, яким 65+ і я шостий. На стадіоні достатня кількість урн для сміття — 31 штука, майже біля кожної лавочки стоять, а їх тут 20. Тому, відпочиваючи, підтримуйте порядок. Я коли прийшов на цю посаду (восени цього року вже буде рік), сказав: «Місця, які не використовують для спорту, будуть місцями для відпочинку, не залежно від мети перебування». Для цього робимо все можливе.

Кататися на катамарані можна щодня, зранку і до 20.00. Багато бажаючих у суботу та неділю

І справді, наш стадіон має гарний і причепурений вигляд. Тут немає зарослей, все підчищено, бур'яни і трава — скошені. На заміну зрізаним аварійним деревам, понасаджували молоді саджанці сосен, цвітуть чорнобривці. Стадіон за допомогою небайдужих активних мешканців міста активно розбудовується, поступово обладнується лавками.

— Підтримуємо те, що є. Ще близько 100 дерев треба зрізати, біля трибун, майданчика — продовжує Володимир Шурман. — Хочемо висипати доріжку щебенем та піском по кругу на набережній до туалета, щоб мами могли прогулюватися з дитячими візочками, щоб під ногами не було корчаків.

Поділився з нами директор стадіону й іншим планами на майбутнє — хочуть побудувати скейтпарк, де молодь зможе кататися на самокатах,

На Козятинський стадіон привезли катамарани. Найбільше охочих покататися у вихідні дні

Аби взяти катамаран на пів години, потрібно задонатити на ЗСУ. Мінімальний донат від 20 гривень

скейтах. А ще додадуть гойдалок і альтанку. Таку, де можна буде сховатися від дощу.

— До прикладу: мама гуляє з дитиною і найшла хмара, пішов

дощ. Куди їм дітися? Під дерево чи в роздягальню? Треба така альтанка з накриттям, щоб по кругу стояли лавочки, місткістю десь до 30 людей.

ЗАХОДИ ДО ДНЯ МІСТА ПОЧАЛИСЯ НА СПОРТИВНИХ МАЙДАНЧИКАХ

Спорт для всіх ■ У суботу, 6 липня, на стадіоні «Локомотив» відбулося два спортивно-товариських турніри з нагоди 150-річчя Козятина. На футбольному полі провели матч ФК «Локомотив» та ветерани ФК «Моноліт». На волейбольному майданчику зустрілися ветерани волейболу Козятинського краю. Як то було — репортаж з місця події

На полі зустрілися практично батьки й діти. Грالی ветерани «Моноліту» та «Локомотив»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Футболісти добре знають, в яких умовах ми святкуємо День міста. Гра почалася з хвилини мовчання в знак пам'яті за загиблими воїнами, а після Гімну України і привітань футболістів гаслом «Слава Україні!» арбітр зустрічі Віктор Обущак вивів команди на поле.

Початок гри показав, що товариська гра мала вигляд товариської тільки за назвою і коректними діями футболістів на полі, адже як-не-як, гралі батьки і діти. Ветерани не могли змагатися на рівних зі швидкими енергійними хлопцями. Тому обрали тактику не перебігати молодь на футбольному полі, а передумати їх у тактиці. Ініціативою, як і чекали, заволоділи футболісти «Локомотива». Вони накочували

ли атаки на ворота ветеранів одна за одною, проте монолітовці вдало діяли в захисті власних воріт.

Тактика старших була втомили молоді таланти в першому таймі, а коли в другій половині гри фізичні сили команд в деякій мірі зрівнюються — перемогти молодих футболістів за рахунок продуманих дій, а якщо сказати прямо, то перемогти на досвіді.

У «Локомотива» була своя тактика — зіграти у атлетичний футбол. І така тактика дала результат. Саме молоді футболісти повели в рахунок. Був епізод, коли ветерани могли зі стандартного положення зрівняти рахунок, проте удару зі штрафного бракувало точності. Поки любителі футболу обговорювали цей епізод, гравці «Локомотива» забили вдруге.

Під кінець зустрічі стала

спрацьовувати тактика ветеранів. Вони за 10 хвилин до завершення гри відквитали один м'яч. Монолітовці мали велике бажання зрівняти рахунок і великими силами пішли вперед.

На останній хвилині гри у ворота ветеранів був призначений небезпечний штрафний. Після удару зі штрафного рахунок став 3:1 на користь «Локомотива».

На волейбольному майданчику, де зустрілися ветерани волейболу Козятина, Самгородка і Бродецького було на що і на кого подивитися. Зокрема в команді Козятина гралі Олександр Комар, Петро Мазур та Володимир Добржанський, у команді Самгородка були майстри м'яча і сітки Андрій Хрищенюк та Сергій Лановик. За команду Бродецького грав захисник України Сергій Перенчук.

Волейбольний поєдинок. На майданчику — ветерани Козятина і Бродецького

Кожна з команд провела по дві зустрічі і мали в своєму активі по одній перемозі. За додатковими підрахунками переможцем товариського турніру стали волейболісти Самгородка. Козятин і Бродецьке

на другому місці. А в цілому у ветеранів перемогла велика дружба. Вони стали єдиною командою по завершених змаганнях. Були такі веселі, щасливі, втомлені, що й забули про колективне фото.

На цей раз без медалей, але з призом кращого воротаря

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Із 2 по 7 липня 2024 року у селищі Берегове Закарпатської області проходив фінальний тур Чемпіонату ВТО ВФСТ «Колос» з футболу «Золотий колосок».

Брали в ньому участь дівчата 2009–2010 та 2011–2012 р.н. У старшій групі гралі дівчата з Махнівки. До прізв'язки наші земляки не дотягнули, але отримали великий досвід.

У групі молодших футболісток брали участь 5 команд: «Колос» (Гребінківська МТГ Полтавська область), «Літин» (Вінницька область), СК «Миколаївка» (Бородінська ДЮСШ Одеська область), «Багіра-Шахтар» (Донецька об-

ласть) та ЖФК «Буг-Сокаль» (Львівська область).

Групу старших футболісток склали ДЮСШ Ружин (Житомирська область), «Колос» (Махнівська ТГ Вінницька область), Тиврівська ОТГ (Вінницька область), КЗ «Городенківська ДЮСШ» (Городенківська ТГ Івано-Франківська область), «Кристал» (Линовицька ТГ Чернігівська область), «Лідер» (Полтавська обл.)

Протягом усього турніру наші дівчата проявили великі старання, щоб зайняти призове місце, але й інші команди приїхали на традиційний всеукраїнський турнір за призами. Цього разу суперниці наших землячок виявилися трохи удачливішими. Можливо,

трохи відвернулася від команди з Махнівки фортуна, але команда «Колос» на змаганнях Всеукраїнського футбольного фестивалю отримала колосальний досвід, і їхні перемоги ще попереду. І це не просто слова, за малюнком гри у команди хороше спортивне майбутнє.

На змаганнях у Береговому дуже добре себе проявила воротар «Колоса» Дар'я Жмайло і вона по праву була визнана найкращим воротарем турніру. Слід відзначити, що Даша на турнірі була наймолодшою серед гравців усіх команд, тож є надія, що в недалекому майбутньому команда «Колос» повернеться із «Золотого колоска» з медалями.

«Легіон» — чемпіон достроково

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Козятинська команда «Легіон» за тур до завершення чемпіонату Вінницького району з футболу стала чемпіоном II ліги. Про це стало відомо 30 червня, коли наші земляки отримали технічну перемогу над «Олімпіком» з Вороновиці. Основний конкурент козятинчан за золоті нагороди «Енергетик» також отримав технічну перемогу, проте лідер першого кола вже не може наздогнати за очками легіонівців. «Енергетик» також достроково став срібним призером чемпіонату. Визначився і третій призер другого кола футбольного марафону. Перемоги СК «Хутори» над «Лука

2» з рахунком 2:0 не вистачило, щоб наблизитись до «Енергетика», зате забезпечила хutorянам відрив у 9 очок від «Ниви 2».

Щодо інших команд, то слід відзначити перемогу «Ниви-2» над «Чорною Перлиною» з рахунком 5:1. Вінничани дуже вдало провели другу частину чемпіонату й зуміли піднятися на високе четверте місце.

Наступної неділі пройде останній тур чемпіонату, який остаточно розставить решту команд у турнірній таблиці. А ми привітаємо «Легіон» із золотими медалями та підвищенням у класі. Адже в наступному футбольному чемпіонаті наші земляки виступатимуть у Першій лізі.

ХТО ЗАСНУВАВ КОЗЯТИН

Ретро ■ Нашому місту виповнюється 150 років. Стільки минуло, відколи Козятин отримав статус містечка. Це сталося завдяки наполегливості Мар'яна Лехно-Васютинського, який володів селом Козятином та частиною території сучасного міста. Він тримав цегельний завод, садок із сортовими яблуками і пожертвував свої землі громаді, завдяки чому в нас з'явилися лікарня, школа і не тільки

ОЛЕНА УДВУД

Офіційною датою заснування Козятина вважається 7 липня 1874 року, коли населений пункт отримав статус містечка. Попри це, перші поселення на території сучасного Козятина з'явилися на декілька років раніше, коли взялися будувати залізницю, яка мала сполучити Київ та Балту, що на Одещині.

Спорудження залізничного полотна в межах сучасного Козятина розпочалося у 1868 році. Підприємцем обрали бельгійську компанію «Де Вєр і К». Проте у будівництві колій брали участь навіть військові — їм доручили проводити земельні роботи. За свою працю вони отримували 15 копійок, хоча офіційна заробітна плата становила 45. Решту забирали на оплату вартості інструментів. За два роки спорудження залізниці завершилося і вже 26 травня 1870 року через станцію Козятин пішов перший поїзд. А через чотири роки, як ми вже згадували вище, населений пункт отримав статус містечка.

МАЙЖЕ ПІВМІЛЬЙОНА ЗЛОТИХ

У ті часи селом Козятином і більшою частиною нинішнього міста володів Мар'ян Лехно-Васютинський. Для того, щоб через Козятин проклали залізничні колії, він віддав сорок десятин власної землі. І саме він клопатав про те, щоб станції Козятин надали статусу містечка.

Мар'ян Васютинський придбав

село Козятин та болотисті землі поруч у 1856 році в Йосипа Рожнятовського. Коштував Козятин на ті часи чимало — батько Йосипа Рожнятовського, Тадеуш, заплатив за наші землі 450 тисяч злотих. Коли територія відійшла у спадок Йосипу, він перепродав її Васютинському.

Постать Мар'яна Лехно-Васютинського та його родовід досліджувала козятинчанка Лілія Крилова. Свого часу вона працювала і в нашій газеті. На жаль, скоро буде вже два роки, як її немає. Але напрацювання, які вона по крихітках збирала в історичних джерелах, залишилися. Поділилася ними донька Лілії Софія.

В одному із джерел Лілія Крилова знайшла інформацію про те, що Васютинські — дворянський рід, коріння якого сягає XVII століття. Це прізвище згадується у родовідних книгах Подільської та Херсонської губерній. Відомо, що Іван Васютинський у 1692 році був стольником. Це посадова особа, яка в добу Середньовіччя працювала при дворі. Стольники займалися обслуговуванням трапези царя. Ними призначали виключно дворян. За розписом чинів стольники посідали п'яте місце після бояр, окольничих, думних дворян та думних дяків. Молодшого брата Івана Васютинського, Якова наділили землею у 1701 році.

МАЛИ ЗЕМЛІ НЕ ЛИШЕ В КОЗЯТИНІ

Мар'ян Лехно-Васютинський був сином Йосипа. Його

повне ім'я — Мар'ян-Йосип-Калясантій. Мав чотирьох братів. Коли саме і де він народився — невідомо. Знаємо лиш те, що він був уже в зрілому віці, коли придбав Козятин і не мав власних нащадків, а тільки племінника Антона, який також проживав у Козятині.

Уся родина Васютинських була заможною і мала володіння не тільки на Козятинщині. До прикладу, один із племінників нашого Мар'яна Васютинського, Мар'ян Людвикович був власником земель у селі Розсохуватець, що на Кіровоградщині. Колись воно належало до Уманського повіту Київської губернії. Мар'яну Людвиковичу належало там 690 гектарів.

Натомість Мар'яну Васютинському належало в Козятині 1500 гектарів. Його будинок розташовувався не в місті, а в селі Козятині. Поруч із домом він

Мар'ян Лехно-Васютинський придбав землі села Козятин у 1856 році, минуло лише 18 років і поруч з'явилося місто

всадив садок, у якому вирощував сортові яблука. Племінник Мар'яна, Антон жив у центрі сучасного Козятина. Як розповідала нам свого часу Лілія Крилова, Антон Лехно-Васютинський мав будинок на розі сучасних вулиць Винниченка та Пилипа Орлика. Тобто, племінник засновника нашого міста жив у самісньому бізнес-центрі тогочасного Козятина та ще й прями́нію навпроти вокзалу, який на той момент розташовувався не там, де ми звикли його бачити, а в двоповерховій будівлі на вулиці Винниченка, де не так давно був міський архів та пенсійний фонд.

БУЛИ МЕЦЕНАТАМИ

Васютинські мали у Козятині власний бізнес — цегельний завод, який до наших часів не зберігся. Крім того, і Мар'ян, і його племінник Антон володіли пра-

Такий вигляд мала станція Козятин наприкінці XIX століття. Ліворуч від залізниці шматок сучасної вулиці Винниченка, вдалині — депо і перша водонапірна вежа

вом пропінанції, тобто мали монополію на виробництво і продаж алкогольних напоїв. Щоправда, на початку XX століття це право у них забрали, надавши натомість грошову компенсацію.

Мар'ян Лехно-Васютинський не лише заробляв гроші, а й був меценатом. Яскравий тому приклад — у 1884 році пан пожертвував 0,5 гектара власної землі для будівництва приміщення для залізничного училища. При цьому поставив умову, що на ділянці має бути саме навчальний заклад. У разі, якщо будівлю використали б із промисловою метою, чи зробили будинок з квартирами під найм або ж точку з продажу алкогольних напоїв, земельну ділянку повернули б спадкоємцям роду Васютинських.

Не лише будівлю училища спорудили на землі, яку подарував Мар'ян Лехно-Васютинський громаді. Він віддав частину своїх володінь під будівництво лікарні, церкви та інших будівель. А також неодноразово клопатав перед вищою губернською владою про будівництво костелу для католицької парафії.

Племінник Мар'яна, Антон Лехно-Васютинський також був меценатом. У 1896 році він віддав в дар 3,8 тисячі квадратних метрів власної землі, на якій звели

будівлю сучасного ліцею № 2. Також поміщик пожертвував кошти на проведення ремонту, випуску книг для бібліотеки, меблі, висадив садок біля навчального закладу. Безкоштовно надавав для ремонту дерево, каміння та цеглу, імовірно, з цегельного заводу, який належав родині.

Мар'ян Васютинський був одним із поміщиків, котрі підтримували та допомагали заможним родинам, яким загрожувало банкрутство чи захоплення родинної спадщини росіянами. Але свій рід від цього не вберіг. У 1917 році, після того, як відбувся Жовтневий переворот, родину Васютинських розкуркулили. Маєток у селі Козятині, який свого часу належав Мар'яну, відійшов до держави. Пізніше на його базі радянська влада зробить колгосп. А все майно Васютинських роздали малозабезпеченим учасникам Першої світової війни та сім'ям загиблих.

На жаль, жоден із будинків Васютинських до наших днів не зберігся. На місці маєтку у селі Козятині нині руїни. А на місці будинку Антона Лехно-Васютинського — п'ятиповерхівка 60-их років. Не знаємо ми і те, як виглядали козятинські пани — жодних світлин до цього часу також не знайшлося.

«Допоможіть моїй мамі»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Донька нашої землячки Жанни Задвернюк Тома Рябчук звертається по допомогу до всіх небайдужих допомогти її мамі. У Жанни виявили онкозахворювання. Лікування довготривале та дороговартісне.

«Прошу допомоги. Ніколи не думала, що буду писати пост про допомогу. Але, на жаль, у нашій сім'ї сталася біда. Моя мама (Жанна Задвернюк) зараз бореться за життя. В неї виявили страшну хворобу — ракове захворювання», — пише Тома на своїй сторінці у соціальних мережах.

Діагноз: Са шийка матки G2 pT2bN1M14 ст. 2 кл (mts в печінку)

Часу — обмаль. Жанні потрібне довготривале і дороговартісне лікування.

«Тому звертаюся до усіх небайдужих з проханням допомогти моїй

мамі і долучитися до збору коштів на лікування 00187», — пише дочка Жанни.

Реквізити для допомоги 5168 7451 7518 5062 Задвернюк Жанна Олександрівна.

5168 7451 8089 5242 (дочка) Рябчук Тамара Юріївна.

Музею історії міста Козятин – 20 років

БЛОГ

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ,
ДИРЕКТОР МУЗЕЮ ІСТОРІЇ
МІСТА КОЗЯТИН

Музей історії міста Козятин урочисто відкрив свої двері для відвідувачів на 130 річницю з часу присвоєння Козятину статусу містечка 10 липня 2004 року. Цьогоріч 10 липня виповнюється 20 років з дня відкриття скарбниці старожитностей міста залізничників і водночас на 150-ту річницю з часу присвоєння Козятину статусу містечка.

Розмістився заклад культури у старовинному, побудованому взруб приміщенні колишньої земської пошти кінця XIX, початку XX сторіччя. У вересні 2005 р. скарбницю історичних цінностей міста залізничників віднесено до державної частини Музейного фонду України. Основу фонду складають колекції залізничних ліхтарів, міщанських меблів, селянського одягу, знарядь праці селян та виробів, створених на них, світлин власників фотоательє поч. 20 ст. Шварцмана, Нерона, Тігова, Сафро, Шевчука, фотографа-любителя Івана Приходька, листівок початку 20 ст., мідних монет від XVII до XX ст., паперових купюр часів незалежності України, фронтонів листів I-ї та II-ї світових воєн, війни в Афганістані, ювілейних медалей фронтників II-ї світової, предметів та речей сучасних воєнних подій під час російської агресії в Україні.

Музей має статус юридичної особи. Проводить постійно пошукову, дослідницьку, виставкову та культурно-масову роботу. У штаті чотири людини, два спеціалісти з музейної справи, двоє з них сумісники — завідувач господарства, який займа-

ється самотужки ремонтними роботами із закуплених раніше будівельних матеріалів, на кошти виділені міською радою, та прибиральниця службових приміщень. На даний час музейний фонд складає 3252 одиниці основного фонду та понад 1744 допоміжного. Займає експозиційними виставками 6 залів.

Вдячні на той час міському голові, ініціатору створення музею Георгію Гвелесані. Меру міста до 2019 року Олександр Пузирю — за новий дах над головою у музеї.

Широ вдячні всім, хто підтримує наш музей. Дарує цінні речі, серед них родина Приходьків — онуки фотографа-любителя з Козятини Іоанна Приходька — подружжя Сергія і Людмили, онучки — близнята Ольга та Віра й вся родина, подружжю Лариси та Володимира Пресняків, Людмил Горобець, родині Марек, ветерану міліції, полковнику, досліднику подій у Козятині Другої світової війни Леоніду Кривову, продюсеру, музиканту й співаку, режисеру Іллі Мхеїдзе, художнику Віктору Кльоцу й багатьом іншим нашим благодійникам

і меценатам, хто був і є поруч. Дякуємо родині Володимира Лупола й Тетяни Яковлевої, Вільчинським Анатолію і Зої — Почесному громадянину Козятини, Ігорю Головненку — головному інженеру Козятинського локомотивного депо, колишньому директору Центру дитячої та юнацької творчості Ользі Мельник, сьогоднішньому директору Оксані Клірішенко, керівництву управління освіти Інні Мадей та головному бухгалтеру Людмилі Клещук за допомогу під час виконання ремонтних робіт у музеї.

Вдячні редакторам щотижневиків «RIA-Козятин» — Наталії Піскунічєвій та «Вісника Козятинщини» — Ніні Чернезі, редактору радіомовлення «Погляд» Аллі Буряченко за регулярне висвітлення музейної діяльності.

Особлива подяка історіку, пошуковцю, краєзнавцю Олександр Цілецькому за щедрі дари — матеріали з історії нашого міста і громади.

Завжди готові поділитися з відвідувачами музею під час заходів музично-вокальними номерами педагогі з учнями Козятинської дитячої музичної школи на чолі

з директором Оксаною Тіхоміровою.

Вдячні співпраці з відділом культури Козятинської міської ради на чолі зі Світланою Рибінською та МБК — директором Ларисою Ромасько.

Низький уклін всім, кого не назвали.

Минулого року на виділені міською радою кошти придбали будівельні матеріали, проводимо поступово посилену ремонтну роботу в інших приміщеннях музею.

На жаль, сьогодні залишилися без сканера і принтера, бо наш

часто був у ремонті й вийшов із ладу. Маємо надію, що керівництво міста нам допоможе придбати якісну нову оргтехніку.

Вивчаємо грантові пропозиції, щоб взяти участь у конкурсах на придбання мультимедійного сучасного обладнання для нової історичної експозиції та екосептик для каналізації та водовідведення. Поки що це проблеми.

Сподіваємося, що все подолаємо.

Всіх вам гараздів, миру й процвітання родинам. З Днем міста вас, любі козятинці.

РЕКЛАМА

ОКЕЙ
99.5 FM

Нова хвиля!

520492

ІТ-ТАБІР

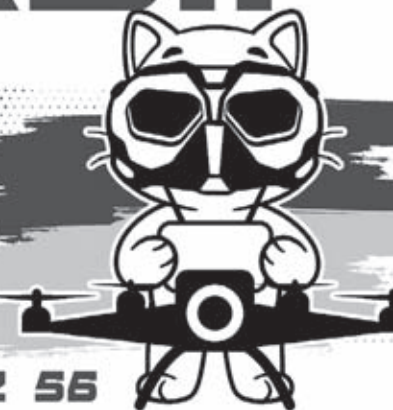
ДЛЯ ДІТЕЙ ДО 17 РОКІВ

- ЛОГІКА І АЛГОРИТМІЗАЦІЯ
- ПРОГРАМУВАННЯ І ВЕРСТКА
- ГРАФІКА І ДИЗАЙН
- КОНСТРУЮВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ДРОНАМИ

Вінницька
ІТ-Академія

063 189 22 56

СТОВ Агрофірма "Світанок"
с. Непедівка

Замовлення за телефоном:
067-960-72-50

Запрошуємо відвідати базу відпочинку "ВИЛА"

Пропонуємо:

Будинки з ночівлею	Мангал, тандир, диски	Прогулянки на катамаранах	Сіновал
Баня на дровах	Відпочинок на пірсі	Майданчик для волейболу	

537711

Потрібні працівники на елеватор!!!

СЛЮСАР РЕМОНТНИК
ЕЛЕКТРИК
ОПЕРАТОР ЗВАЖУВАННЯ
АПАРАТНИК ОБРОБЛЕННЯ ЗЕРНА

Зернокомплекс «Сиваш»
м. Козятин, Довженка, 12

067-69-22-550

538542

ПрАТ "Козятинхліб" запрошує на роботу

► **ВОДИЙ** автотранспортних засобів
► **СЛЮСАРЯ РЕМОНТНИКА**
► **ВАНТАЖНИКА**
► **ФОРМУВАЛЬНИКА ТІСТА**
Навчання на виробництві

067-31-40-156

537597

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані

063-398-67-27, 096-216-52-40

537278

ПРИЙОМ
ЧОРНОГО та КОЛЬОРОВОГО
МЕТАЛОБРУХТУ

Понеділок - субота 8:30 - 17:00
Неділя по домовленості

098-804-04-00
093-408-04-00
095-431-05-31

м. Козятин,
вул. Подільська, 159

538372

ПОСЛУГИ
МІНІ-ЕКСКАВАТОРА
ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ

Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
м. Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

538607

з доставкою по області

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами
БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРИМЕНТИ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М. ВІНИНЦЯ, вул. М. ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96
М. ГАЙСИН, вул. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

538388

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКИД

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

538606

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
Крилиці
Копасмо вигрібні ями

Доставка кілець

068-564-10-90

537707

ПРИВІТАЙТЕ

З днем народження!
або з іншим святом

на RIA Козятин

RIA Козятин

Елеватор «АГКОД» на вигідних умовах надає послуги ММСР з:

► **БЕЗКОШТОВНОГО ПРИЙМАННЯ;**
► **ДОРІВКИ;**
► **БЕЗКОШТОВНОГО ЗБЕРІГАННЯ** до одного місяця з подальшим викупом зернових та олійних культур агропромисловими корпораціями;
► **ВІДВАНТАЖЕННЯ** залізничним та автомобільним транспортом зернових і олійних культур

Елеватор знаходиться за адресою:
Хмельницький р-н, с. Сокилець, вул. Білоцерківська, 44.
067-399-34-41, 067-328-77-25

537706

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА
запрошує

майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовку

м. Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

538373

РОБОТА

□ Запрошуємо на шиномонтаж працівників. **063-145-76-77, 068-921-67-86**

РЕМОНТ

□ Виконуємо будівельні роботи різного типу. **093-817-40-91**

□ Виконую ремонтні роботи: шпаклюю, фарбую, роблю потолки, відкоси, багети, стіни, штукатурка. **097-816-97-62**

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ Продам корову хорошу, молочну з 7 телам, с. Кордишівка. **067-151-30-64 Оксана**

□ Продам поросята малі. **098-971-88-65**

□ Продам 3-х місячних два козлики та кізочку від доброї кози. **096-145-73-39**

□ Продам поросята 20-25 кг. **067-319-08-49**

□ Продам поросята малі 12-15 кг., м'ясної породи. **068-216-70-39**

□ Продам поросята. **097-704-97-81**

ПРОДАМ

□ Ванну чавунну 1,7 м., в доброму стані. **067-394-60-27**

□ Ячмінь. **098-724-74-94**

□ Сіно люцерни в тюках. **098-205-75-53**

□ Сіно люцерни в тюках. **098-205-75-53**

□ Контейнер 5 т. - зупинка «Плановий». **093-800-66-77, 095-425-36-54**

□ Комод на 5 шухляд., недорого. **096-690-84-07, 063-316-28-84**

□ Кабіну душову в доброму стані, генератори бензиновий та дизельний 3,5 квт. **067-760-74-97**

□ Цуценя, чистокровний ротвейлер, дівчинка, 3 місяці, є паспорт, прививки по віку. **097-117-59-15**

□ Диван, два матраца, комп'ютерний стіл. **063-113-45-70, 063-359-00-46**

□ Пливу газову «Indesit», мийка з тумбою емалірована, велосипед «Тиса» б/в в хорошому стані, пральна машина автомат «Електролюкс» б/в. **063-259-17-79**

Аудиторія груп RIA Козятин

Фейсбук – 11 000 підписників

Instagram – 8 671 підписників

Viber – 1 641 підписників

Telegram – 4 604 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку – 500 грн*

* ціни вказані без урахування ПДВ

□ Котел газовий б/в з італійською автоматикою, причіп для велосипедів. 063-190-42-97

□ Блок дверний дубовий б/в, двері міжкімнатні б/в, лінолеум, ванна б/в. 063-287-60-19

□ Три мішки цукру «Юзефо-Миколаївка» 1500/мішок., прес для вижимання соку, картоплесажалку під мотоблок, сидіння під мотоблок від легкового авто - 100 грн. 098-315-45-09 після 18:00

□ Твердопаливний котел Холмова б/в. 067-608-90-52

□ Ячмінь. 097-453-44-53

□ Вулмки з бджолосім'ями. 096-567-48-75

□ Швейну професійну безпосадочну машинку «Сінгер» в сборі та мотори окремо. 093-058-78-43

□ Шифер 350, цегла біла 8, торг. 097-962-57-52

□ Велосипеди «Україна», «Славутич», «Аіст» б/в. 097-346-90-40

□ Земельні ділянки с/г призначення, с. Глухівці, чернозем 20 сот., можливий продаж по 10 сот. і 40 сот. разом, до ділянок легка транспортна доступність. 096-73-043-73

□ Телевізор Панасонік з тюнером -1000 грн., пральну машинку напівавтомат Сатурн-600 грн., швейну машинку Подолка з тумбочкою - 500 грн., в гарному та робочому стані. 093-013-29-20

НЕРУХОМІСТЬ

□ Частину будинка недорого. 063-154-64-55

□ Земельну ділянку 24 сот., с. Журбинці, вул. Центральна 26. 067-949-60-30

□ Будинок вул. Слобода 43, с. Журбинці, зем. ділянка 44 сот., вода, госп. будівлі. 067-949-60-30

□ Кімнату в гуртожитку, р-н ПРБ, вул. Героїв Захисників України 51, (8-ма Гвардійська). 066-049-10-93

□ Будинок 66 кв. м., с. Козятин, вул. Подільська, зем. ділянка 34 сот., газ, вода, каналізація, госп. будівлі. 097-763-97-86, 063-630-96-77

□ 1-кімн. кв., 30,1 кв. м., другий поверх, газ+підне опал., біля будинку зем. діл. 2 сотки, літня кухня, сарай, вода біля будинку, смт. Залізничне, вул. Весняна 2, кв. 14. 067-405-04-43

□ Частину будинку зі всіма зручностями, евроремонт, м. Козятин, окремий вхід, госп. будівлі, гараж, погріб, зем. ділянка 9 сот. 093-697-64-50

□ Частина будинку 24,5 кв. м., с. Козятин, вул. Лісова 12, городу 10 сот., вода централізована, садок, сарай, погріб, гараж. 098-599-47-10

□ Земельну ділянку, с. Козятин, вул. Медова 66, біля царського села (колишня Панфілова 70), 18,5 сот., на території є невеличка стара будівля. 093-295-11-91

□ Будинок зі зручностями 70 кв. м., та госп. будівлями, с. Козятин, загальна площа ділянки 17 сот. 097-248-32-19

□ 2-кімн. кв., вул. Героїв Майдану. 063-385-82-02

□ Будинок 70 кв. м., з усіма зручностями, госп. будівлі, 40 сот. землі, молодий сад, гараж, два погребі, поруч ставок, можливий обмін, с. Кордишівка, вул. Джерельна. 097-705-20-68

□ Будинок 55,6 кв.м., госп. будівлі, земельна ділянка 6 сот., р-н ПРБ, зручне місце розташування. 063-025-59-90

□ Будинок с. Козятин, вул. Подільська, земельна ділянка 38 сот. 063-870-87-80, 073-469-00-38

□ Будинок с. Козятин, газ та підне опалення, сарай, погріб, криниця на подвір'ї, зем. ділянка 24 сот. 098-520-43-79 Людмила

□ 3-кімн. кв., центр, 60 кв. м., 4 поверх, середня, інд. опалення, без ремонту. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., центр, 4 поверх, 67 кв. м., гарне планування, інд. опалення, ремонт, р-н стоматології. 093-704-31-57

□ Будинок, 30 сот. зем. ділянки, зі старим будинком неподалік центру. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 70 кв. м., центр, 3/9 ремонт, інд. опалення, гарне планування. 093-704-31-57

□ Будинок сучасний новий без внутрішніх робіт 30 сот., зем. діл., р-н «Царське село». 093-704-31-57

□ 2-кімн. кв., 50 кв. м., р-н АТБ, другий поверх, центр, середня, інд. опалення, частковий ремонт. 093-704-31-57

□ Земельна ділянка 30 сот., зі старим будинком, вул. Дубініна. 093-704-31-57

□ Будинок 120 кв. м., центр, евроремонт, гараж. 093-704-31-57

□ Гараж 6 х 4 м., світло, яма, в кооп. «Жигулі». 096-730-43-73

□ Будинок 80 кв. м., без ремонту, с. Козятин, вул. Гончарова 1, 18 сот. земельна ділянка. 093-013-27-88

□ Земельна ділянка, чорнозем, р-н Поле Чудес, невеликий сад, криниця, контейнер, поруч міська зупинка. 097-989-09-79

□ 2-х кімн. кв. в центрі Козятин, 1 похв. 093-512-94-64

□ 4-х кім. квартиру, в центрі міста, перший поверх. 063-298-50-37

□ Будинок в с. Козятин, 87 кв. м. з газом, центральною водою, зем. діл-ка 15 сот. з госп. будівлями. 093-058-78-43

□ Частина будинку в центрі Козятин, вул. Куликівського, 4, площею 76,9 кв. м., зем. діл-ка 4,6 сот. 073-060-45-75

□ 1-кімн. квартиру на 1-му поверсі в центрі міста. 063-289-28-20

□ 4-кімн. кв., в центрі міста, перший поверх. 063-298-50-37

АВТОМОТО

□ Renault Scenic 2004 р. в., с. Вернигородок, бензин, ідеальний стан. 096-692-06-71

Наш дорогий, рідний,
14 липня святкували б твій 61 рік народження,
але вже 2,5 роки, як тебе з нами немає...

Юрчук Віктор Миколайович

14.07.1963 р. — 30.12. 2022 р.

Ти знаєш, Тату, вже цвітуть сади,
Пташки співають, і горить кульбаба.
А Ти на нас вже дивишся згори...
І рай земний Тебе уже не вабить...

Ти знаєш, Тату, вишні на врожай!
Так рясно вбралась у розкішні шати.
Великдень вже минув... І морозам край...
Пробач... Ще хочеться сказати...

Ти знаєш, милий, все у нас гаразд.
Здорові, ситі, чом гнівити Бога...
Але так хочеться, щоби іще хоч раз
Твоя нога ступила до порога...

**Згадуємо, пам'ятаємо:
дружина та діти.**

□ ЗАЗ-110307 «Славута», 2007 р. в., колір синій, один власник. 093-051-66-97

□ ВАЗ-21112, 2007 р. в., газ+бензин, один власник. 063-303-18-03, 097-537-53-35

КУПЛЮ

□ Куплю 3-х кімнатну квартиру, середні поверхи. 093-498-00-69

РІЗНЕ

□ Познайомлюся з чоловіком для проживання 60-66 років, вдова, забезпечена. 068-099-30-27

□ Здам квартиру без зручностей, є грядка, сарай для курей, або продаж, р-н «Автостанція» - 1000 грн. 063-026-74-92

□ Загубили білого kota у Пушкінському парку 6-го липня, одне вухо сіре, сірий хвіст, на спині ніби 2-а крила сірого кольору, і круг сірого кольору, хто знайде прошу повернути за винагороду. 093-688-22-94

□ Здам гараж в оренду в кооп. Тунель. 097-410-59-96

□ Здам гараж в оренду, центр міста. 063-530-15-08

□ Здам на ринку ролет на ринку «Хлібодар». 093-511-54-16

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Гуменюк Євген Григорович вважати недійсним.

□ Втрачене посвідчення про прописку на ім'я Олексюк Артем Анатолійович вважати недійсним.

□ Втрачений атестат про повну середню освіту ВН 18780884, Козятинської середньої загальноосвітньої школи 1-3 ступенів №4 Вінницької обл., виданий 21.06.02 р., на ім'я Джус Андрій Ігорович вважати недійсним.

□ Втрачений диплом про закінчення Козятинського МВПУЗТ серія ВН 32024397 за фахом монтер контактної мережі на ім'я Іванов Ігор Ігорович вважати недійсним

Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газети RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

✳️ 067-68-78-940 📞 093-437-22-16

📞 095-088-58-62

Вартість публікації оголошень з 1 липня 2024

□ Продам, куплю, різне — 20 грн	□ Продаж свійських тварин — 50 грн
□ Авто Мото, нерухомість — 30 грн	□ Оголошення в рамці — 80 грн
□ Втрата документів — 80 грн	□ Фотооголошення — 120
□ Виділене оголошення — 50 грн	□ Робота, ремонт та послуги — 100 грн

Години прийому оголошень:

- пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00
- вівторок з 9:00 до 14:00
останній день подачі оголошення
- субота і неділя - вихідний

